

[Nyrup Rasmussen]

Må jeg bare minde om, at vi har endnu 3-4-5 brancher i Danmark, der ikke kan blive enige om, hvorvidt det skal være den ene eller den anden brancheorganisation, der skal sidde i førersædet, eller de skal slå sig sammen, og det er uheldigt. Vi kender eksempler på, at møbelvirksomheder konkurrerer i USA i den samme stat, i den samme by, ja, endog i den samme gade, og vi ser tekstilvirksomheder, der har det tilsvarende svært. Og så er det, jeg stiltfærdigt erindrer ministeren om, at her var virkelig et behov for, at man løftede sådan vingefangsmæssigt set lidt stærkere i den erhvervspolitiske redegørelse.

Det andet, jeg gerne ville omtale, var et synspunkt, jeg hørte ministeren nævne omkring handelshuse. Jeg forstod, at man ikke var fremmed over for tanken om handelshuse som et samarbejdsorgan, hvor vi selvsagt skal passe på, at kapitalgrundlaget ikke bliver for smalt, men hvor vi må tale om et forpligtende samarbejde mellem virksomhederne. Det blev nævnt, at en sådan handelshustanke godt kunne indpasses i netværkssamarbejdet. Hvis jeg har forstået det ret – men det vil jeg gerne spørge om – synes jeg, det er en vigtig tilkendegivelse, som vi bestemt bør arbejde videre med.

Om ledelsesproblemerne vil jeg gerne sige, at jeg var glad for ministerens kommentar om ledelsesproblemerne, men hvorfor skal vi henvise det til nordisk samarbejde alene? Hvad ville der være i vejen for, at vi også på dansk grundlag tog et supplerende initiativ og sagde til hinanden: Det, der er behov for, er, at ledere og medarbejdere, ansatte og daglige ledere finder sammen i et generelt løft på efteruddannelsesiden og på internationaliseringsiden?

Vi ved jo positivt med hinanden – og det er såmænd ikke nogen kritik af nogen som helst, det er en konstatering – at hvis vi skal igennem den voldsomme industrielle vækst, som vi skal igennem for at producere os frem, så forudsætter det, at langt flere erhvervsledere går ind i en internationaliseringsproces, end vi har mandskab til i dag. Hvordan klarer vi den opgave uden en stærkere, også vejledende, politisk indsats herfra og fra regeringens side?

Mit sidste spørgsmål skal være – ministeren har sikkert sat sig ind i eller fulgt det konkrete forslag, Socialdemokratiet har fremsat om fornyelsespuljer, som vi nævnte i vort oplæg sidste år, og som vi følger op inden så længe – om det

ikke ville være en idé, da vi jo ved, at den teknologiske fornyelse ikke har det lige godt alle steder – lad det så være udtrykt diplomatisk – at vi søgte gennem et samvirke i virksomhederne, når det gælder afsætning af midler til produktudvikling, forskning og efteruddannelsesindsats for medarbejdere og ledelse, at vi indledte et samarbejde med det offentlige, som kunne motivere direkte, og et samarbejde med den kapitalopsamling, som nu findes dels i pensionskasser, dels i forsikringselskaber og andre institutioner på det danske kapitalmarked, hvorved vi fik en gensidigt forstærkende proces i gang.

Også når vi taler om teknologifornyelse, synes jeg, at vi mangler nogle tilkendegivelser om, hvilken vej man nu ønsker at gå. Kunne vi ikke skubbe lidt i den retning fra regeringshold og fra den erhvervspolitiske holdning, som både Folketinget og regeringen jo har en forpligtelse til at tilkendegive i forhold til dem, der skal omsætte noget af det her i praksis?

Hugo Holm (FP):

Ministeren mente, at jeg havde læst redegørelsen med stærkt farvede briller. Det er nu ikke helt korrekt, for jeg vil da gerne sige noget venligt om den også; det gjorde jeg måske nok ikke.

Det venlige, jeg kunne sige, er, at det er da dejligt for mig at vide, at man i hvert fald har fundet ud af, at det er ved at være tid til, at man tager fat på betalingsbalanceproblemet. Det er da også positivt, at man ved, at der er for mange offentligt ansatte i forhold til det private erhvervsliv.

Når jeg taler om at lade erhvervene trives i fred, så er det ud fra, at det er derved, man får det mest effektive. Den største tjeneste, man kan gøre erhvervslivet, er at give det kraftige skattelettelser. Ikke noget med at sige, at nu tager vi lidt her og lidt dér, det skal være en kraftig skattelettelse, således at erhvervene kan få muligheder for at producere. Det er det, det drejer sig om.

Jeg tror også nok, ministeren er klar over, at Fremskridtspartiets politik ikke er tilskud. Vi betragter tilskud som doping i en eller anden sportsgren. Når man ved, at man har fået doping, så skal man have mere og mere og mere for til sidst at lukke, for det kan ikke gå. Erhvervslivet skal have lov til at producere i fred;